

DIRİLİŞ POSTASI

Cumhurbaşkanı Erdoğan konuşuyor

27 Eyl 2016 - 09:46 - [Gündem](#) G: 22 Oca 2021 - 14:34

Yeni FETÖ'lerin çıkmaması için çözüm: İlkeler mücadelesi (4)

[ABONE OL](#)

[Google News](#)

Yücel Oğurlu / Diriliş Postası İlkelerini ister dini referanslardan ister modern/post-modern referanslardan alsın, ilkeleri olanlar güvenilir, ilkesi...

Yücel Oğurlu / Diriliş Postası

İlkelerini ister dini referanslardan ister modern/post-modern referanslardan alsın, ilkeleri olanlar güvenilir, ilkesi olmayanlar ise her toplumda en güvenilirmez kimseler kabul edilir. Çünkü ilkesi olanların sınırları tahmin edilebilir ve kestirilebilirken 'ilkesizler' için şahsî veya örgüt çıkarları dışında bir hedef ve sınır yoktur. Müslüman, Katolik, Protestan, Musevi, Budist ahlak öğretileri yanında, bugüne kadar insan aklıyla ulaşılmış modern/laik/sosyalist vs. sistemler dâhilinde ilkeler veya ahlakî kurallar da oluşturulmuştur. İlkeler tahrif edilerek zayıf, yetersiz ve hatta yanlış kural ve ilkelere dönüşmeler bile, ilke sahibi olmak itimat/güven ve güvenlik açısından her insanın diğerlerinden beklediği doğal bir davranıştır. Doğal olarak özellikle dindarlardan toplumun ahlak kurallarına ve ilkelere uyması diğerlerine göre daha çok beklenir.

ÖRGÜT İLKELERİ KARŞISINDA "TEMEL İLKELER"

Cemaatten örgüte dönüşen yapının anlaşılabilmesi, önceki yazılarda özetlendiği üzere ilkesiz, kuralsız

ve usulsüz araçların nasıl kullanıldığını bilmeye bağlıdır. Fakat toplumun tarihi ve geleneği boyunca alışageldiğinin dışındaki usul ve araçlara bir anda nasıl ikna edilebildiğini de düşünmek gerekir. FETÖ olayında gördüğümüz şu oldu: Toplumun temel değerlerinden ve geleneğinden kopuk, konjonktürel hareket edebilen ilkesiz ve kuralsız bir yapı ve hareket hızlı bir dönüşüm yaşayıp mensuplarını da dini argümanlarla ve teville ikna ederek dönüştürdü ve bu dönüşüm anlaşılan o ki, toplum tarafından da benimsenip hoş karşılandı. Aslında meselenin önemli boyutlarından birisi de bu yapılara kolaylıkla teslim olabilen bir sosyolojik yapımızın olmasıydı. Doğu toplumlarının birçoğunun geleneğinde kutsanan ve ön plana çıkarılan mertlik, fedakârlık, cömertlik, dürüstlük, iyilik, sadakat ve cesaret gibi erdemleri FETÖ insanların gönüllerini okşayarak tevillerle örgütün amaçlarına hadim kıldı. Bugün örgütün ortaya çıkardığı insan tiplmesi erdem ya da hakikat arayışında bir insan tipi olmaktan çoktan uzaklaşmıştır. Örgüt Geleneksel veya dinî herhangi bir kaygısı kalmamış, ilke ve araçları konjonktürel olarak değişebilen; 'tedbir' adıyla her kılığa girmeyi başarı zanneden bir insan tipini ortaya çıkarmıştır. Bu haliyle, insanın insana olan güvenini ve daha önemlisi insanların Müslümanlara olan güvenini bir daha tesisi çok zor olacak şekilde yok etmiştir.

Hâlbuki Allah'ın Hz. Âdem'den bu yana bizlerden istediği net bir çizgi vardır: Beni birle (tevhid), azgın olma, kibre kapılma, öldürme, zarar verme, dürüst ol, ahlaklı ol, adil ol, ikiyüzlü olma... vs. Her biri bir hayat rehberi olabilecek bu kurallar yerine, kendi kurallarını koymaya kalkışmak, insanlık tarihinin on binlerce yıllık uzun çizgisi içinde kendini veya grubunu 'yeni kural koyucu' megalomanik bir pozisyona konumlandırmadır; insanlık tarihine ve hakikate karşı ayrıca bir cüretkarlıktır.

Geçtiğimiz 40 yıl içinde sosyolojik yapıların, bir kısım cemaatlerin, örgütlerin, sivil toplum yapılanmalarının ve siyasi oluşumların yeni kavram ve değerleri hızla bünyelerine transfer ederek şekillendiğini hep birlikte görüp yaşadık. Bu yapılar ister sağ ister sol veya diğer bir ideolojik felsefeye dayansın, geneli itibarıyla topluma daha mutlu, huzurlu, ahlaklı, adil, eşitlikçi, barışçıl ve yerli çözümler sunma niyetiyle yola çıktılar. Ancak Türkiye'nin 1960'larda başlayıp 80'lerde hızlanan yeni kapitalist döneminin aceleci ve slogan olarak her zaman "daha fazla"ya talip olma ifadesiyle özetlenebilecek yaklaşımı, bahsettiğimiz bütün bu yapıları da kökünden etkiledi.

Klasik bütün anlayışları tehlikeli ve hazin bir şekilde tahrip eden bu yeni değerler, bugün hayatın parçası olmuş ve çoğunluk tarafından hızla benimsenmiş kavram ve değerler olan; Oportünizm (fırsatçılık), pragmatizm (faydacılık-çıkarıcılık), popülizm (halka yaranmak ve duymak istediklerini söylemek). Kapitalist insan ilişkilerinin sosyal yapıda şekillenip kendine ait yeni paradigmasıyla iyi-kötü bütün değerleri hızla örseleyip dağıttığını; geleneksel (ananevi, tradisyonel) bütün yapı ve anlayışların bu hızlı değişimden ağır yaralar aldığını söylemek gerekir.

Oportünist, pragmatist ve popülist yapıların halkın/milletin ciddi ve temel problemlerine dair önerileri veya sancıları olmaz. Bu nevezuhur kavramlar aslında bir "değer" bile değildir. Örneğin, boşanma sayılarının artması, nüfusun yaşlanıyor olması, ülkede istihdamın arttırılması, ahlaki değerlerin çöküşünün engellenmesi, milli kültürün korunması, meslek ve sanata teşvik edecek öneriler üretmek gibi kafa yormayı gerektiren konularda bu yapılar emek sarf etmezler. Çünkü bunlarda kendilerine "ekmek" görmezler. Hatta yeni kavramları benimseyen yapılar, dini enstrümanları kullanıyor olsa bile kapitalist değer ilişkilerine dayanırlar.

Bu ilkesiz yapıların mensuplarından beklediği servisin en temel sorusu "Kaç adet?" sorusudur. Bunun cevabı, şu kadar insan sayısı, şu kadar ev, şu kadar gazete, şu kadar dergi, şu kadar para vs. olur. Kaç adet sorusu kapitalizmin değer ölçüsüdür; aynı zamanda "Hel min mezid" (Daha fazla yok mu?) diyerek çağırın cehennem ölçüsüdür. Ne adına olursa olsun çoklukla övünmeyi yeren (Tekasür 1,2)

ayetleri hafife almaktır. Bunların yerine zaten temel referanslarımızdan -ve hatta bütün dünyanın adını koysun koymasın- uygulayageldiği ilkeler vardır. Yeniden bu ilkelerin inşasını gündeme oturtmak şarttır.

Temel ilkelere olan adalet ve onun çağdaş yorum ve görünümünden olan "Hukuk Devleti" sadece dünyalık basmakalıp ifadeler olarak görülmemeli; insanın sosyal yaşam içerisinde huzur içinde yaşayabilmesi için hayata geçirilmesi gereken temel değerler cümlesinden görülmelidir. İster birey olarak ister gruplar halinde azgınlaşan ve hak ettiği kadar fazlasına ihtiras gösterenleri durduracak değerler "adalet" temel değeri üzerine kurulmalıdır. Adalet, mağdurun olduğu kadar, mağdur edenin bile sığınacağı değer olarak toplumun üzerinde uzlaşabileceği bir değer olarak ortaya konulmalıdır.

İlkeler olmazsa diğerleriyle ne farkımız kalabilir. İşte bir diğer ilke daha "Bir topluluğa olan kininiz, sizi adaletsizliğe götürmesin." (Maide 8) ilkesi mağdurun (mağdur edenin/gadredenin ?) bile sığınacağı insan aklının üstünde vicdani bir ilke koyuyor. Adaleti "ayak bağı" veya "takıntı" olarak yorumlayanlar için bile adalet, her dem muhtaç olunması bir değerdir.

Adalet, emanet, ehliyet, liyakat gibi bizim unutmaya başladığımız, ama temel referanslarımızın emirleri olan ve artık evrensel boyut kazanan temel kriterler, körü körüne kabullenilen bir `sadakat` ve "kesin inançlılığın" önüne geçmedikçe, toplum ister A yapısı ister B yapısı ister sağ ister sol tarafından yönetilsin her zaman topluca 'rahatsızlık' ve acı çekmekten kurtulamayacağız.

Gelecek yazımızda ilkeler üzerinden tartışmaya devam edeceğiz...

#

27 Eyl 2016 - 09:46 - [Gündem](#)

Yorum yaz

Sitemizdeki dış bağlantılar referans amaçlıdır, dış bağlantıların içeriklerinden kuruluşumuz
sorumlu değildir

Kuruluř Hakkında

Künye Bilgileri

Yayın İlkeleri

Haber İhbar
Reklam Ver

İletiřim

© 2022 Diriliş Postası Tüm Hakları Saklıdır

[Veri Politikası](#) [Kullanım Şartları](#)

+90 (212) 550 90 05

WhatsApp

